

דברי הכפר

מ ל י ת פ ע ס

מ ג ב ו ר ו ת מ נ ח ס

א ו ת ס מ ל י מ נ ה

ה ו ב כ ל ד ו ר

י ק ו ס ה " ג ב ו ר "

ג ו א ל ה ע ס .

ש מ ע ב ל מ י ס ה ה ס

ב ז מ ו ה ז ה

מ נ ח ס מ ת ר י ע ו ה ו ז ה

ו ב ל מ י כ ו כ ל ע ס י ש ר א ל

ל ת פ ר ר , י פ ו ל ו י ש ת ע ל .

הזכירות שמורות במערכת.

מס' 745

18 בדצמבר 1981

כ"ב בכסלו תשמ"א

כפר - הנשיא

"מה נמצא?"

נתחיל בפכים הקטנים של החדשות.

ובכן, קצת לפני חנוכה והרבה לפני פסח נתגלה בסביבת מועדון כחת ארכל "סנה בוער", במהדורה שניה. הסיפור התחיל בטגול תמים של חנן בסביבה, כשהוא ראה בדרכו גזע עץ כרות, שמתוכו עולה ומתפתל עשן דק. כעבור זמן קצר עבר שוב ידידנו חנן וראה את העשן מתעבה.

תוך מספר שעות היתה שם בעירה איטית של גזע העץ הכרות הישן והיבש, עם כל התפאורה מומחים, (בראשם יוחנן), עמדו סביבו ודנו ובדקו והעלו השערות לסיבת הנס. מי חכם וידע... את סוד העץ הכרות.

אביבה ג. מוטרט לנו מהמטבח באהבה, "חתול טבע בסיר המרק בקיבוץ!"... הרגעו, זה לא קרה בקיבוץ שלנו.

זהו סיפור שהתפרסם במעריב השבוע. כנראה עוד מסע השמצה נגד ה"מליונרים".

כן, יש עוד סיפור טבע. מהחוג הארכיאולוגי יצאו החברה לחפור. חפרו, חפרו ולבסוף מצאו: שלד אדם. שלד מודרני מוסר לנו טומי, והדמיון מתחיל לעבוד שעות נוספות. המשטרה נקראה למקום, גם זה סיפור בפני עצמו, והנושא בחקירה. פרטים נוספים, כאמור אצל טומי.

זה מזכיר לי, בביה"ס לאחיות היה לנו שלד שמאוד אהבנו וקראנו לו טומי.

מקס מדר, כפי שניגלה לנו, הוכר כתלמיד מצטיין בפקולטה למוסיקה. הפרס יוענק לו באחד לזנואר, ע"י רקטור הפקולטה. נו, מה אתם אומרים על הזקן?!

ועוד בשטח האומנות. גילה מ. ודב ק. קיבלו דרגת אומן, וכל מה שמשתמע מכך ע"י האלחוד.

מרקי ולילה יעשו מסיבה ליקבלו אותם לחוג הנוצץ.

אבל לא הרמה העיקר...

אלא - רמת הגולן! .. סוף סוף שלנו!

כתליה וליטה נראית שוב מנצחת בעזרת בישול.

מה היא כל כך מרוצה?

גם שמעון נראה מרוצה יותר מהרגיל.

ומהמרפאה? ! כולם בריאים. תמשיכו!

לדב ק. ואלן איסטון החלמה מהירה.

לריצ'רד איסטון וניקול שיצאז לשנת חופש בחו"ל, בילוי נעים.

לכולנו שבת שלום ושלוש,

שושנה ש'.

מזכר - טוב

י מ ל ה ו ל ד ת

22.12 שולי מורלס
24.12 אמנון המאירי
25.12 שרה דבולט
שלומית ליפשיץ

י מ ל ה ו ל ד ת

20.12 אריה ניצן
עזרא ניסים
21.12 מטי דיבון
ארז אפרוט

י מ ל נ י ש ו א י ן

21.12 ג'ין ופרנק ווטרמן
אוולין והרולד ואלאך
25.12 סוזן ומיירון שורץ
26.12 אילנה ומאיר וולר

כהונתה של אירית בן-חיים חברים שאלו שאלות, ואני רוצה בזה להביא לידיעת הציבור:
אירית בן-חיים תחיל את כהונתה כמזכירת הקבוץ ב-5 בינואר 1982. עד תאריך זה אני
ממשיך בתפקידי כמזכיר מחליף. אירית כבר משתתפת בישיבות המזכירות ומקבלת מידע שוטף
על כל העניינים הקשורים לתפקידה החדש.
ר א ו ב ן
* * * * *

חברים בעלי תואר אקדמאי - נחבקשנו ע"י ברית החנועה הקיבוצית לערוך סקר על חברי משק
בעלי תואר אקדמאי. חברים אלו מתבקשים למסור למזכיר פרטי השתלמותם ותוארם במקצועות
ההנדסה, המתמטיקה, הפיסיקה, הכימיה, מחשבים ויתר המדעים המדויקים. גם מעוניינים
לדעת תוארם אקדמאים במדעים הומניסטיים. נא להעביר את האינפורמציה אלי עד 23/12.
תודה, ראובן.
* * * * *

בית המשפחה ובית הילדים חוג בנושא זה עם משה מנדל מהתחנה באילת השחר יתקיים אחת
לשבועיים החל מיום ה' 31/12, בשעה 14.00, בנאות מרדכי. חוג זה מיועד למטפלות
נעורים וגם להורים.
ד ו ט.
* * * * *

פינת המשלים

אמרת השבוע - אם אתה תובע זכותך, קודם תמלא חובתך.
חכמים רואים כל דבר, טפשים מדברים על כל דבר.
אברהם תירוש. (הושם בתא דברי הכפר ע"י חבר המעוניין
בעילום שמו).

חנוכה - תבנית החג

פ ת ל ח ת ה ח ג

יום א' - נר ראשון
כ"ד כסלו 20/12

נצא מהבתים עם חשכה לצעוד עם לפידים.
כאשר מכל שכונה תתארגן תהלכה שתצעד
במסלול מוכן אל המרכז, שם אחרי מעמד
הדלקת כתובת האש נחננס במועדון לטקס
פתיחת החג - הדלקת נר ראשון של חנוכה.
לאחר מכן תוגש בחדה"א ארוחת ערב בצורה
הרגילה, עם טימנים (...).

(תופיע מודעה מפורטת לגבי זמנים, מקומות וכו').
- הערב הוא פנוי - או כפי שנהוג לומר "מוקדש
לבילוי בחיק המשפחה".

ערב חברתי - לכבוד "חתונת הכסף" של אלק ועדנה
במועדון.

יום ב' - נר שני
כ"ה כסלו 21/12

פנוי.

יום ג' - נר שלישי
כ"ו כסלו 22/12

ערב לביבות ומשחקים סביב שולחנות בחדה"א.
כל הציבור מוזמן. (הנאה מובטחת!)

יום ד' - נר רביעי
כ"ז כסלו 23/12

אחה"צ בזאר צעצועים לילדי המקום עד וכולל
שיבולת.

יום ה' - נר חמישי
כ"ח כסלו 24/12

- הערב יוקדש לחנוכת פית ההאזנה ע"ש לואי נחן ז"ל.
(פרטים על ערב זה במודעה שתופיע).

- מסיבת חנוכה "חנוכית קיבוץ הגלילות"
(פרטים במודעה נפרדת!)

יום ו' - נר שישי
כ"ט כסלו 25/12

ס ר ט (! - לשם שינוי...)

יום שבת - נר שביעי
ל' כסלו 26/12

- לסיום החג - ערב משחק מזוחר -
"זה הסוד שלי" (הפרטים - זה הסוד שלנו!)

יום א' - נר שמיני
א' טבת 27/12

לכולכם חג שמח ומהנה - ולהתראות ערב, צוות החג.

(המשך) "קטעי מכתב מהמועצה הציבורית למען יהדות ברה"מ."

... מתוך עשרות המקרים של מסורבים היושבים ביוסיה כמעט ללא תקות, ברצוני להפנות את תשומת-לבכם אל שלוש משפחות. לכולם ילדים בגיל בית הספר, ואנו מבקשים לארגן לילדים בקבוצים לכתוב להם, וכן נבקש לשלוח מכתבי הזדהות של מכווגרים - אל ההורים).

1. משפחת גולדשטיין בעיר טביליסי:

בחודש דצמבר השנה, ימלאו 10 שנים להיותם מסורבים!
הבן - אבי - יהיה בן 8 שנים ב 29.12. הוא מטיב ללכת לבית"ס המקומי, בגלל שאינו רוצה ללמוד שם בשבת!
אנו מבקשים לארגן מכתבי ברכה בין הילדים לכבוד יום הולדתו של אבי, (אפשר יחד עם ברכות לכבוד חנוכה!)

2. משפחת חסין במוסקבה

האב - פעיל ציוני ומורה לעברית הוזהר שלא ימשיך לעסוק בהוראת עברית. האם נחקרה בקשר להפצת העיתון "ישראל היום" ונמצאת בסכנת מאסר. לזוג שתי בנות: אלונה (לאה) בת 17, ויהודית בת 4.

3. משפחת פריצקי בעיר חרקוב

מסורבים מזה שנים רבות. לאחרונה נאסר האב ונשפט לשלוש שנות גלות. האם הוזהרה שפעילותה עשויה להביא אף אותה למאסר. הבנות (דורית - בת 16, ואנה - בת 10), "זכו" לביקור הק.ג.ב. בבית ספרן, במהלכו נתבקשו להתכחש לאביהן.
שרה המל.

למעוניינים להתכתב, הכתובות ופרטים נוספים אצל שוש סולומון.

* * * * *

נדליק בר לזכרו של :

משה דוארלי - פ"ה בפסלו

הרווארד והתנועה הקבוצית - סימן לעתיד?

לקראת סיום תפקידי כנציג הגזברות של הסוכנות באמריקה הצפונית, הייתי רוצה לשתף אותכם בקטע של פעילותי שיותר קרוב אלינו כחברי קבוץ מהפעילות השותפת של ניהול כספים של התנועה הציונית העולמית.

כוונתי היא לקיום מרכז ללימודים על קבוץ במסגרת הפקולטה לסוציולוגיה בהרווארד, המסונפת ללימודי יהדות באוניברסיטה מפורסמת זו. הקשר האישי עם מרכז זה נוצר במסגרת עבודתי ובטח לא קשה לכם להבין את התעניינותי המיוחדת בהידוע על קיום פעילות לימודית עניפה על נושא קבוץ דווקא בהרווארד, שבמבוידיג' מסצ'וסטס, עם המסורת ומעמד בינלאומי שאוניברסיטה זו רוכשת לה בכל פינות העולם.

כצעד ראשון יצרתי קשר אישי עם פרופסור יוסף בלסי, הממונה על מרכז לימודי זה, כדי לברר מי הם המרצים ומה מקורות המידע שמהם יונקים את החומר להרצאות, ומה היא מידת ההתעניינות של הסטודנטים לסוציולוגיה בנושא מיוחד זה של הקבוץ, והתבררו לי מספר עובדות מעניינות ביותר:

א. כמה עובדות מעניינות על פרופסור יוסף בלסי שנהפך לידידינו האישי מאז שהכרנו. - הוא עצמו ממוצא איטלקי לא יהודי, נשוי ליהודיה, גילה התעניינות בנושא הקבוץ, כתוצאה מביקור בארץ כשעבד בקבוץ כמתנדב. מאז ביקר בארץ מספר פעמים ויצר קשר עם המכון בגבעת חביבה והמכון למחקר של התנועה הקבוצית שע"י אוניברסיטת חיפה. הוא עצמו משמש כמרצה על הקבוץ בעזרת ישראלים חברי קבוץ שבאים ב-Scholars in residence לתקופות שונות. הם כולם מרצים בעלי הוראה שלישית שעוסקים במחקר כאורחים של הרווארד. בשנה שעברה שהו כאן מנחם רוזנר ואורי לוויטן, כעת נמצא כאן חזי דר מדגניה, במלים אחרות הצוות הישראלי בהחלט ברמה מעולה.

ב. מוסד זה אמנם מוכר כמרכז לימודים רשמי ע"י הנהלת האוניברסיטה בהרווארד, אך אין לו כמעט הקצבות לפעילות שותפת מהמוסד - כתוצאה מכך יוסף בלסי כאדמיניסטרטור של מרכז לימודים זה נזקק להמיכה של שלושת התנועות הקבוציות, וכל מוסד ישראלי שמוכן לעזור. מבחינת חומר לימודי הוא ניזון ממחקרים לעבודות, אשר נשלחים אליו מהמכון למחקר שע"י האוניברסיטה, מגבעת חביבה או מכל מקור בעל מעמד אקדמי מוסמך אחר בארץ.

ג. קיימת התעניינות בלתי רגילה אצל הסטודנטים של כל הפקולטה למדעי הרוח בנושא הקבוץ, אצל יהודים ולא יהודים. עובדת מעניינת אחרת שכדאי לציין היא - בנקל אפשר למצוא לא מעט סטודנטים בהרווארד שמתעניינים בבעיות הקבוץ - זה היה בסיווג האישי, בכמה הזדמנויות שביקרתי שם והתחבבתי בספריה של הפקולטה, "שדמות" בדרגום האנגלי מופץ ונרכש בהמונים בקיוסק של המרכז בהרווארד וקמברידג'.

בתוקף תפקידו כמנהל אדמיניסטרטיבי יוזם יוסף בלסי ימי עיון על נושאים שונים מהתנועה הקיבוצית, במיוחד כשמגיע מרצה אורח שמביא עבודת מחקר או נתונים מעניינים. במסגרת זו אורגנו מספר אירוחות צהרים למרצים בכירים של הפקולטה למדעי הרוח, להן הוזמנו להרצות בו-אחרון, מוסה חריף, אורי לוויטן, ח"כ רבין ואחרים.

בסוף קיץ זה, אירגן יוסף כנס בינלאומי על הנושא של שיתוף פועלים במפעלים תעשייתיים וחקלאיים. התכנית תוכננה בצורה כזו שנציגי הקבוץ שהוזמנו הכינו עבודות על הקבוץ, ואחרי כל הרצאה התקיימו סימפוזיונים.

באחד מביקוריו של יוסף אצלנו בכית, נודע לו שבמסגרת לימודי בבר אילן עשיתי עבודת מחקר זוטא על העמדה של החברה הישראלית כלפי התנועה הקבוצית.

.../...

(סוף) "הרוארד והתנועה הקיבוצית - סימן לעתיד?"

הוא ביקש ממני לדאוג לתרגום החומר לאנגלית והתמזל מזלי להיות מוזמן להרצות ולהגיש עבודה זו. בכנס בינלאומי זה, יחד עם מנחם רוזנר, אורי לוויטן ועד שני פרופסורים מבר-אילן, לא אכנס לפרטים, איך הצלחתי להתמודד בנבחרת כזו, אבל נאמר לי שעמדתי במבחן, ולא בישתי את הפירמה.

הכנס התקיים בבנין מפואר ומפורסם, ע"ש ג'ון קנדלי, שבו מתקיימים הרבה כנסים בינלאומיים, במיוחד בנושא מדעי מדינה - לשם כך הוקם בנין זה. בהרצאות ובהגשת חומר לימודי - הכולל סרטים ושקופיות השתתפו נציגים מהולנד, דנמרק, גרמניה, ספרד ואיטליה. ההרצאות היו ברמה גבוהה - וכמו בכל הועידות מסוג זה המוקד של ההתעניינות היה השיחות החופשיות בארוחות הצהרים.

ההתעניינות בנושא הקבוצ מצד נציגים מכל רחבי ארה"ב, ומקומות שונים באירופה, היתה מפליאה. הבקאות בפרטי פרטים על חילוני היתה חוויה בלתי נשכחת. אני יכול בבטחון גמור לקבוע שאינני מכיר הרבה פרופסורים באוניברסיטאות ישראליות, המגלים סקרנות וגם ידע על הבעיות של חיי קבוצ כמו האנשים האלו.

מיכאל דוארי.

לקראת מרתון הכנרת ה-5

ביום ג' בשבוע הבא, תתקיים ריצת הפסגה בלוח המרוצים בארץ - מרתון הכנרת. במרוץ ישתתפו בערך 500 רצים, מהם 200 מחו"ל.

בין חברינו השתתפו: נורמן אנגלסברג לפני שנה ודייב דבולט לפני שנתיים.

השנה משתתפים לא פחות מארבעה רצים מכפר-העשיל: נורמן אנגלסברג, דייב דבולט, יואב פק ואני. בשבילנו זה סיום של עבודה קשה מבחינת אימונים, גם פיסית וגם פסיכולוגית, אבל בסופו של דבר, (אולי לא תאמינו), אנו נהנים מהריצה, וגם נהנים מהאתגר שוחחתי עם האחרים, ונראה לי שבולנו בכוח דל טוב כדי לגמור את המירוץ, שאורכו 42 ק"מ.

אף אחד מאתנו לא היה בין המסיימים ראשונים, אבל רק לגמור מרתון בצורה ושלמה גם אתגר מספיק גדול.

נקודת הזינוק של המירוץ היא 500 מטר מחניון עין גב. המסלול לאורך הכביש, סביב הכנרת לכוון טבריה, דרך צמח. בחצי טבריה פונים חזרה ומסיימים מול מסעדת הדגים בעין גב.

ארגון World Runners: חוץ מהאתגר הפרטי של ארבעתינו, אנחנו גם רצים למען מודעות הרעב בעולם. יש ארגון ששמו "World Runners", שמטרתו היא להביא "קץ לרעב בעולם". לא כל אחד מודע לכך ש-15 מליון אנשים מתים מדי שנה, כתוצאה מהרעב. ז"א 28 אנשים מתים כל דקה, מהם 15 ילדים. כמובן שהסיסמה על הגופיה "קץ לרעב בעולם", לא תפתור את בעיית הרעב בעולם, אבל מטרתנו כרגע היא להגביר את המודעות. בארצות אחרות תורם "World Runners" דרך המירוצים לארגונים שונים העוסקים בפתרון בעיות הרעב בעולם.

יש תקווה שעד שנת 2000 תיפתר בעיית הרעב בעולם.

בבריאות,

ארווין.

אזים אחדר האוכל

כמו כל אחד חדש שנכנס לעבוד בחדר האוכל לתקופת מה, אני מרגיש את הצורך לכתוב כמה מלים על הנעשה ועל הנושא.

אך קודם כל שתי הערות - חברת העובדים, החברים הקבועים, התורנים לשבוע, האורחים העובדים והאולפניסטים, נחמדים, בעלי רצון טוב, והנאה לעבוד איתם. חברת העובדים סבלניים, סובלניים, ומאוד מנומסים, גם בהערות הביקורת שלפעמים מותחים **ושבדרך כלל צודקות**. לכן, אינני בא בטענות.

העבודה אמנם קצת משעממת. לאמור - יותר מדי גבינה לבנה, פחות מדי שמנת, אך יש להניח שכל מסעדה נתקלת בבעיה זו.

עצם השיטה, שעמדה במבחן, עד כה, אינה נראית לי, ידוע לי שאוכלוסייה גדולה בעולם המערבי אוכלת ארוחה או שתי ארוחות בקנטינות, אך דוקא האוכלוסייה הכפרית לא, ואני מקוה שלמרות מספר האנשים שעובדים במפעל, אנו עוד אוכלוסייה כפרית.

די חורה לי בראותי בשעה 8.10 בבוקר, חברים די מבוגרים, או קצת יותר מזה, עומדים בתור, מגשים בידיהם, מחכים לביצה המסכנה של פת הבוקר או לפרוסת לחם קלוי קצת שרוף מדי או פחות מדי שרוף, לפי המזל. ב-12.15 אותה התמונה חוזרת על עצמה, ולפעמים חבר רעב מהרגיל, אך מתוך הרגל פבלוב של שנים רבות, הוא מהסס לבקש "עוד". ניחא, לו הצלחנו לנהל מסעדת 5 כוכבים - או אפילו 4 כוכבים!

אין לי תשובה ברורה, חוץ מאחת מהערותי לשלומית, (ראה'מה נשמע' מלפני שבוע), ויש להניח שנמצאים קיבוצים אשר זרקו חברים בשל הערות כאלה.

אם להיות קצת יותר רציני, ברצוני לזרוק רעיון מסוים בתקווה שהוא יעורר מחשבות בין החברים, ובסוף נגיע לשיטה נאה לחברתינו. שימו לב, לא הזכרתי את ארוחת הערב. חברים רבים מצאו פתרון יפה, הם אוכלים בנוחיות בבית, אותו האוכל, יותר שקט ויותר טעים. אחרי שהילדים עברו גיל מסוים וההורים בשאים לבד בבית בערב, ההכנה וההדחה אינן עול גדול.

הצעתי או בעצם הרעיון שלי הוא - שתהיינה כמה תחנות (נגיד שש), מפוזרות במקומות שונים בחדר האוכל, כמוכן יחד עם חיסול הדלפק. תמצא תחנה קרובה לכל שולחן. כל תחנה תכלול עגלת חימום לתה וקפה וכו'. ככל תחנה מבחר של כל המנות והתוספות. חבר יוכל לגשת לשולחן לפי בחירתו, להביא לעצמו ואולי לאלה שטועדים יחד איתו, את האוכל שהוא רוצה בסדר שהוא רוצה. אפשר לתכנן כל מיני וריאציות, כגון - טיגון בליצים עצמי בבוקר או מחבתים ניידים ישירות לשולחן, ואני בטוח שיש עוד אפשרויות רבות להנעים את האכילה בחדר האוכל.

לעומת הנוחיות הנוספת, יתכן שנצטרך להתרגל לצמצום מה במרווח שעות הארוחות, או למשמרות עבודה בחדר האוכל בשעות לא כל כך נוחות כמו היום, כדי לאפשר שמירת הנקיון ברמה גבוהה.

הנה רעיון אחד שאולי יעזור לשנות את הרגלי האכילה בחדר האוכל ויהפוך אותו למקום יותר נחמד ומתאים לנו. אינני בא לטעון שרעיון זה הוא דוקא הטוב ביותר או אפילו טוב מאד. אך, אולי יעזור להביא לידי חשיבה נוספת ופתרונות יותר טובים - אם כן מה טוב.

לא נגעתי בעניין של קבלת השבת. אינני רואה פתרון חוץ מאשר לבנות יציע סביב לחלק הגדול של חדר האוכל, כפי שיש בכמה מהמסעדות הטובות כחל-אביב.

מיכאל כהן.

"ביתנו לבין UN38..."

שיטת השחיקה פועלת...

זה השבוע שייזכר כי בו נחפזה ממשלת ישראל לשים ללעג כל התהליכים הדמוקרטיים כדי להחיל את חוק ישראל על רמת הגולן, בלי זמן לחשוב, בלי זמן להתייעץ, בלי זמן לדון, בלי זמן להקשיב לפחות למה שאומר העם, אצה לה לממשלה לחטוף הזדמנות כ ון שאדם אחד שמעך באמבטיה ושבר רגל, שכב בבית החולים וחיטט בדעתו אחר פלולים שיוכחו לעמו ולעולם כולו שהעכבר שואג טוב יותר מן האריות.

עצם השאלה - טוב או לא טוב להחיל את חוקי המדינה על הגולן? - הפכה למשנית וקלת ערך לעומת השאלה המנקרת בראש: מה יהיה עם הדמוקרטיה בארץ הזו? הרי אפשר להרגיל את העם שהמנהיג יחליט והעם יאמר אמן; אפשר לשכנע בקלות את השובתים באשר הם שהשר החזק יפתור את הכל בלי מוסדות ותהליכים מקובלים...

זה השבוע שבפולין החליטו שהדמוקרטיה המתעוררת מסוכנת מדי ושם היא לא תדוכא מבפנים יבוא האח הסוביטי ויחלק את עזרתו ביד כבדה...

זה השבוע שבאספה בבית נזכרו בדיעבד ובאיחור רב לפנות לאספה לקבל אישור על החלטת ועדה שלא היתה לה סמכות להחליט. שכחה? אי ידיעת גבול הסמכויות? או הרגשת המחליטים אי שם שלמעשה האספה היא מעין חותמת גומי?

זה השבוע שבאותה אספה קם חבר ואמר, פחות או יותר: "חברי, השוויון בקיבוץ בלאו הכי כבר לא קיים, למה לנו לעסוק בדיון מיותר על אודותיו?"

לאט לאט מים שזורמים בנחלים ובנהרות שוחקים אף את האבן הקשה ביותר עד כדי כך שמה שהיה יפה ומרשים הופך לגרגיר, לעבין של מה בכך.

חייבים האנשים שמאמינים בערכים, שיש להם תוקף שלא תלויים בשכלול הטכנולוגיה, בחטיפת ההזדמנות הקורצת, להגן עליהם בכל כוחם בכל עת!

לכל אדם מאמין חייב להיות דגל, אולי פרטי, אולי פרטי-רוחני, שבו כתובים הדברים שעליהם הוא מוכן להלחם וכדי שיראהו לבניו ולבנותיו ויאמר: "ילדי, אלה הם ערכים שקיומם עולה ביוקר ואין בהם לא תכלית מעשית ולא רווח מעמד ולא יתרון כלכלי, אבל בהם אני מאמין, ועליהם אני לפחות, חייב להגן."

התרומה הישראלית למוסיקה

עוד לא קם מלחין ישראלי שיצביעו עליו ויאמרו "במאה העשרים אדם זה הקריין על סביבתו כמו שבטהובן עשה במאה ה-14". אבל תרומה ישראלית מיוחדת למוסיקה ישנה ואין ספק שהיא מקנה למדינה זו מקום מיוחד בלקסיקונים המוסיקליים: שיטת השירה דרך האף - האנפוף. השיטה התחילה אי-שם בלהקות הצבאיות ושוכללה ע"י להקת "תפוז".

כיום הוורטואוזים של צלילי האף הם גידי גוב ושלום חנוך שבעזרת שלושה טובים ושני בחיריים מסוגלים לזמר על כל העולם כולו. שיטה זאת לא רק שטובה לכל העמים השמיים והים תיכוניים שבהם האף הוא איבר בעל נפח ראוי לשבחים, אלא, פותחת אופקים למי שחפץ לשיר, אבל יודע שתחום הקול שלו הוא מדו עד פה. יתרון נוסף הוא ביכולת לשיר באולמות מלאים בעשן סיגריות מבלי שהדבר ישפיע על מיתרי הקול. מי בכלל צריך מיתרי קול? למי שלא מבין את השיטה ופעולתה, מוכן כותב שורות אלו להדגים כשיש לו אנגינה או נזלת. (מוטב שניהם יחד).

מודעת קטנה אם עוד לא מצאת שיטת "טריינינג" המתאימה לאישיותך, התנדב לצה"ל!

Parents' Page

18.12.81

** A little before Chanukka, and a long time before Pesach, a "burning bush" appeared near the moadon of Kitat Arbel (12 year olds). Quite a story Chanan happened to be walking past, and notice a thin spiral of smoke rising from a crack in an old tree stump. Some time later, he passed by the same way, and the spiral had thickened to a cloud of thick smoke. The old tree stump went on burning quietly for some hours while a crowd of experts, headed by Yochanan, stood around and put forward a number of conflicting theories. Later in the day, the show became quite magical - the tree stump was by now hollow, being burnt from within, and flames in different colors rose into the wintry air. Anyone brave enough to stick his head into the burning stump could make out a fungus, like a large mushroom, growing inside, which apparently caused spontaneous combustion, as happens sometimes with a haystack. Eventually the fire was put out to prevent danger to surrounding buildings.

** Aviva Goldberg, now working in the kitchen, sent us the following headline from "Maariv" this week:

"CAT DROWNED IN KIBBUTZ SOUP POT ! ! ! "

Don't worry (cat-lovers) it didn't happen here - probably just another journalistic ruse to blacken the names of the "kibbutznik-millionaires!"

** And here's another story from the world of natural history. Our group of amateur archeologists, at present digging (officially) at sites in the neighbourhood, had an interesting find a few weeks ago - nothing less than a HUMAN SKELETON! Tommy tells us that it is definitely a modern skeleton (this is where your imagination starts working overtime!) The next step was to call the police (that's another story altogether) and the matter is now being investigated. Further gory details from Tommy,

don't miss next week's installment

P.S. At Nursing School we had a skeleton we were very fond of, his name was Tommy

** Max Mader has won the "Outstanding Scholar Award" of the Faculty of Music, and will receive it from the Rector at a ceremony to take place on January 1st. Congratulations from us all.

** And while we're on the subject of art, Joy Mader and Dov Collett have been recognized as Artists by the Culture and Fine Arts Committee of the Kibbutz Movement. Leila and Marky (veteran artists) will be making a party to celebrate their joining the ranks.

Shabbat Shalom, and shalom to us all,

Shoshana Sharki.

EXCERPTS FROM A LETTER FROM THE COUNCIL FOR SOVIET JEWRY

" The International Book Show, and especially the Israeli stand, caused great excitement throughout the entire Jewish community in Russia, as can be seen from letters received here: "It was a lone ray of light in the darkness surrounding us." Another Jew wrote: "A few weeks ago there was a Book Exhibition in Moscow. It was very interesting, because it is seldom that we see Israelis standing at an Israeli Book Stand. The stand was always full of visitors, we met a lot and spoke a lot. Having to say goodbye to each one depressed me, but I live with the hope that we will all meet again in our own land." A quote from another letter from Moscow: "The Israeli stand was a great success, visited by thousands, (the count was estimated at around 30,000), mostly people who for obvious reasons cannot show themselves in public..... and this success will have its own effect on many people. The very least we can hope is that many people, whose only knowledge of Israel is the negative one dispensed by the media, will have received quite a different impression. Perhaps they will even understand that there are two sides to every story ..."

On the other hand, we hear of a worsening situation in Leningrad. Requests for aliya are allowed only from people with immediate relatives (father, mother, brother or sister) in Israel - in this way the official

report can say truthfully that the number of people asking for aliya permits has dropped! Most of the 'invitations' from Israel are not forwarded to people requesting aliya (so we hear from Moscow, Leningrad and other cities) - a phenomenon which is difficult to fight. The Jewish History Seminary of Leningrad, attended by some 80 Jews in the last few years, has been effectively closed, with the arrest of one of its members and the prevention by the Authorities of any attempt to convene meetings. Apartments in Moscow, Leningrad, Odessa have been searched, and books and objects of Jewish interest, particularly wedding "Ktubot" confiscated!!

In all this terrible black gloom, our letters are worth their weight in gold! I enclose a poem (one of many) received from Leonide Zeliger, a Hebrew teacher from Leningrad.

Dedicated to our Letters

When I read a letter from the land of my dreams
I can feel the sun bringing me the warmth of Israel.
The bleak landscape before me turns suddenly into Mt. Carmel,
And the swamps behind me - into Emek Yizrael.
The snow covering the earth becomes the snow of the Hermon,
A tiny lakeside anchorage - the port of Ashkelon.

Brother, friends, I bid you Shalom from this distant, foreign land,
My heart is one with yours despite the cold iron durtain.
No iron durtain, no obstacle can stop the forward marching -
For nothing yet exists which can vanquish my people! "

Anyone who would like to correspond with a family in Russia should contact Shosh Solomon.

YOT LAM

25/12 Jean & Frank Waterman
25/12 Evelyn & Harold Wallach

25/12 Suzanne & Myron Schwartz

25/12 Liana & Mair Walter

25/12 Hyman Witzan

25/12 Lura Witzan

25/12 Betty Devons

25/12 Lucy Aptisov

25/12 Shuly Morris

25/12 Leman Hamel

25/12 Sarah Devolt

25/12 Shalom Litschitz

PROGRAMME FOR CHANUKKA

Sunday 20/12 (1st night)

Torchlight procession; join your neighbourhood procession, each one making his/her own way to the centre, for a spectacular ceremony outside, and then inside the moadon. Supper afterwards in the dining-room.

Monday 21/12 (2nd night)

Social in the moadon, for Edna + Alec's Silver Wedding.

Wednesday 23/12 (4th night)

Latkes and games in dining-room for everyone.

Thursday 24/12 (5th night)

Dedication of the Music-Room (in memory of Louie Nathan)

Friday 25/12 (6th night)

Chanukka Party for everyone.

Shabbat 26/12 (7th night)

Film, as usual

Sunday 27/12 (8th night)

Special programme: "What's my line?"

* * *

M A Z A L T O V

20/12 Aryeh Nitsan

Ezra Nissim

21/12 Matty Devons

Erez Aptroot

22/12 Shuly Morris

24/12 Amnon Hameiri

25/12 Sarah Devolt

Shlomit Lifschitz

21/12 Jean & Frank Waterman

Evelyn & Harold Wallach

25/12 Suzanne & Myron Schwartz

26/12 Ilana & Meir Waller

* * *

שירון לחנוכה

חנוכה

למי החנוכה חנוכה מקדשנו,
גיל ושמחה ממלאים את לבנו,
לילה ויום סביבוננו יסב,
סופגניות נאכל בם לרוב.

האיכו! הדליקו!

נרות חנוכה רבים,
על הנסים ועל הנפלאות
אשר חוללו המכבים.

למנצח

למנצח שיר מזמור,
הריעו לה' כל הארץ ...
יקום ה' יפוצו אויביו,
וינוסו משנאיו מפניו -
למנצח ...

לא, לא ינום ולא יישן
שומר ישראל, ישראל -
למנצח ...

לכבוד החנוכה

אבי הדליק נרות לי
ושמש לו אבוקה.
יודעים אתם לכבוד מה?
לכבוד חנוכה!

באנו חושך לגרש

באנו חושך לגרש,
בידינו אור ואש.
כל אחד הוא אור קטן,
וכולנו אור איתן.
סורה חושך, הלאה שחור,
סורה מפני האור!

שיר הנצחון

הבה נרימה נס ואבוקה,
יחד פה נשירה, שיר החנוכה.
מכבים אנחנו, דגלנו רם נכון,
ביונים נלחמנו ולנו הנצחון.
פרח אל פרח זר גדול נשזור,
לראש המנצח, מכבי גבור!

אמי עשתה לביבה לי,
לביבה חמה ומתוקה.
יודעים אתם לכבוד מה?
לכבוד חנוכה!

דודי נתן סביבון לי
סביבון מעפרת יצוקה,
יודעים אתם לכבוד מה?
לכבוד חנוכה!

שישו את ירושלים
שישו את ירושלים, גילו בה,
גילו בה כל אוהביה.

על חומותיך, עיר דוד, הפקדתי שומרים
כל היום וכל הלילה.

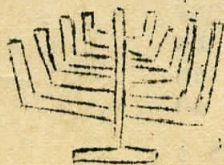
שישו אל ירושלים, גילו בה,
גילו בה כל אוהביה.

אל תירא ועל תחת עבדי יעקב,
כי יפוצו משנאיך.

שישו את ירושלים, גילו בה,
גילו בה כל אוהביה.

ישמחו השמים
ישמחו השמים ותגל הארץ,
ירעם הים ומלואו.

גילו המכבים
גילו המכבים; גבורי החיל,
שישו ושמחו יזמן ולין!

מעל פסגת הר הצופים

מעל פסגת הר הצופים, אשתחווה לך אפים.
מעל פסגת הר הצופים, שלום לך, ירושלים.
מאה דורות חלמתי עליך,
לזכות לראות באור פניך.
ירושלים, ירושלים,
האירי פניך לבנך!
ירושלים, ירושלים,
מהרבותיך אבנך.

עושה שלום

עושה שלום בחרומיו,
הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל,
ואמרו, אמרו אמן.

יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל.

חזי ימלל

מי ימלל גבורות ישראל,
אותן מי ימנה?
הן בכל דור יקום הגבור,
גואל העם.

שמע! בימים ההם בזמן הזה,
מכבי מושיע ופודה,
ובימינו כל עם ישראל
יתאחד, יקום ויגאל.

נר לי

נר לי, נר לי, נר לי דקיק,
בחנוכה נר אדליק.
בחנוכה נר לאיר,
בחנוכה שירים אשיר.

ויהודה לעולם תשב

ויהודה לעולם תשב,
וירושלים לדור ודור.

ירושלים של זהב

אויף הריט צלול כליין ורייך ארנים
נשא ברוח הערבים עם קול פעמונים,
ובתרדמת אילן ואבן, שבויה בחלומה,
העיר אשר בדד יושבת ובלבה חומה.

ירושלים של זהב,
ושל נחושת ושל אור,
הלא לכל שיריך אני כנור.

חזרנו אל בורות המים לשוק ולככר,
שופר קודא בהר הבית בעיל העתיקה,
ובמערות אשר בסלע אלפי שמשות זרחות,
נשוב נהד אל ים המלח בדרך יריחו.

ירושלים של זהב,
ושל בחושת ושל אור,
הלא לכל סיריך אני כנור.

אך בבואי היום לשיר לך, ולך לקשור כתרים,
קטנתי מצעיר בניך ומאחריו המשוררים,
כי שמך צורב את השפתים כבשיקה שרף,
אם אשכחך, ירושלים, אשר כלה זהב.

ירושלים של זהב,
ושל בחושת ושל אור,
כלא לכל שיריך אני כנור.

לביבות

קמח, קמח מן השק,
שמן, שמן מן הכד,
חנוכה היום,
חג בעלים, נחמד.

... -3-3-3

עוד נוסיף ביצה מסל,
עוד סוכר דק, וחסל!
בואו לשולחן,
לביבות נאכל.

... -3-3-3

כבר אכלנו לביבות,
מה טובות וטעימות!
ועתה, מה עוד?
לשמה ולרקוד!

... -5-5-5

חנוכה

חנוכה, חנוכה,
חג יפה כל כך!
אור חביב מסביב,
גיל לילד רך.

חנוכה, חנוכה,
סביבון סב סב!
סב סב סב! סב סב!
מה נעים וטוב.

שיר העבודה

כחול ים המים, האוה ירושלים,
אורים השים בנגב ובגליל.
השמש אורי לנו, אורי,
המחרשה עברי, עברי,
חרשי בתלם וחזרי,
עד לילה ליל יאפיל.

שיר, שיר עלה נא!
בפטישים נגן, נגנה,
במחרשות רננה,
השיר לא תם, הוא רק מתחיל!

והאר עינינו

והאר עינינו בתורתך,
ודבק לבנו במצוותך,
ויחד לבבנו
לאהבה וליראה את שמך,
שלא נבוש ולא נכלם,
ולא נכשל לעולם ועד.

סביבון, סב סב סב!

סביבון, סב סב סב!
חנוכה הוא חג טוב,
חנוכה הוא חג טוב -
סביבון, סב סב סב!

סב נא, סב נא, כה וכה,
נס גדול היה פה!
נס גדול היה פה,
סביבון, סב סב סב!

כד קטן

כד קטן, כד קטן,
שמונה ימים שמנו בתו.
כל העם החפלא -
מאליו הוא מתמלא!

כל העם אז התכנס
והכריז: אך זהו נס!
אילולי כד זה נשאר,
מקדשנו לא הואר.

ויחזקם

ויבן עזיהו מגדלים בירושלים
יוחזקם!
ויבן מגדלים במדבר,
ויחצב בורות רבים.

אלה חמדה לבי

אלה חמדה לבי,
חוסה נא ואל נא תתעלם.

ופרצת

ופרצת ימה וקדמה, צפונה ונגבה!

דוד מלך ישראל

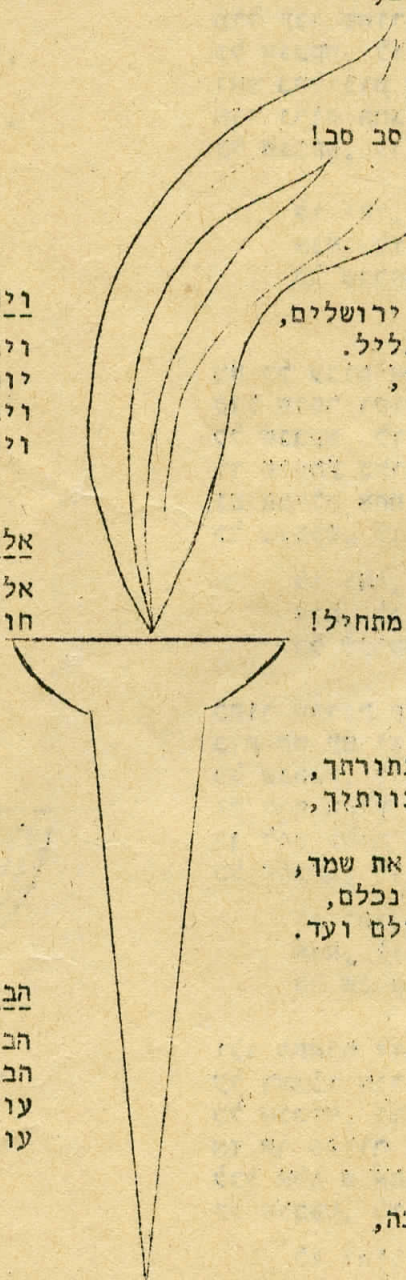
דוד, מלך ישראל, חיל וקים!

הבה נגילה

הבה נגילה ונשמחה!
הבה נרננה!
עורו, עורו אחים!
עורו אחים בלב שמח!

כן יאבדו

כן יאבדו כל אויביך, ישראל.
כן יאבדו,
ואוהביו כצאת השמש בגבדתו.

שבח מעוז

מעוז צור ישועתי -
לך נאה לשבח;
הרחק הרחק, ליד ביתי,
הפרדסים נתנו ריח.

אבוא במנהרות ובהצדות ובמערות,
ובנקרות צורים ובמחילות עפר,
אי-שם בלב הלילה, דרוך וחרישי,
צופה בי מבקש נפשי.

מעוז צור ישועתי -
בקרב אין-קץ ננצח.
אלי אילת אחותי,
חיוך עיף תשלח.

אבוא במנהרות ובמצדות ובמערות,
ובנקרות צורים ובמחילות עפר,
אי-שם בלב הלילה, דרוך וחרישי,
אורב לי מבקש נפשי.

אבוי לו מעקצי ואבוי לו מדבשי,
אבוי למבקש נפשי.

לו יהי

עוד יש מפרש לבן באופן
מול ענן שחור כבד,
כל שנבקש, לו יהי.
ואם בחלונות הערב
אור נרות החג רועד,
כל שנבקש, לו יהי.

לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.

מה כל ענות אני שומע,
קול שופר וקול תופים,
כל שנבקש, לו יהי.
לו תישמע בתוך כל אלה
גם תפילה אחת מפני,
כל שנבקש, לו יהי.

לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.

בתוך שכונה קטנה מוצלת
בית קט עם גג אדום,
כל שנבקש, לו יהי.
זה סוף הקיץ, סוף הדרך,
תן להם לשוב הלום,
כל שנבקש, לו יהי.

לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.

ולו פתאום יזרח מאופל
על ראשנו אור כוכב,
כל שנבקש, לו יהי.
אז תן שלוה ותן גם כוח
לכל אלה שנאהב,
כל שנבקש, לו יהי.

לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.

